HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

יביא עדים שנטרפה באונס ופטור אבא שאול אומר יביא עדותה לב"ד מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר פחת נבילה דניזק הוי ומר סבר דמזיק הוי לא דכ"ע דניזק והכא בטורפה נבילה קמיפלגי והתניא אחרים אומרים [א]מניין שעל בעל הבור להעלות שור מבורו ת"ל [ב]כסף ישיב לבעליו והמת אמר ליה אביי לרבא האי טורפה נבילה ה"ד אילימא דבבירא שויא זוזא ואגודא שויא ארבע כי טרח בדנפשיה טרח א"ל לא צריכא דבבירא שויא זוזא ואגודא נמי שויא זוזא ומי איכא כה"ג אין דהא אמרי אינשי כשורא במתא בזוזא ובדברא בזוזא [ואגודא שויא זוזא], [ג]אמר שמואל אין שמין [ד]לא לגנב ולא לגזלן אלא לנזקין ואני אומר אף לשואל ואבא מודה לי איבעיא להו ה"ק אף לשואל שמין ואבא מודה לי או דלמא ה"ק ואני אומר אף לשואל אין שמין ואבא מודה לי ת"ש [ג]דההוא גברא דשאיל נרגא מחבריה תברה אתא לקמיה דרב א"ל זיל שלים ליה נרגא מעליא ש"מ אין שמין אדרבה מדאמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב דינא הכי [ג]ושתיק ש"מ שמין איתמר אמר עולא א"ר אלעזר [ד]שמין לגנב ולגזלן רב פפי אמר אין שמין והלכתא אין שמין לא לגנב ולא לגזלן [ד]אבל לשואל שמין כדרב כהנא ורב אסי ואמר עולא א"ר אלעזר שליא שיצתה מקצתה ביום ראשון ומקצתה ביום שני [ה]מונין לה מן הראשון א"ל רבא מה דעתך לחומרא חומרא דאתי לידי קולא הוא דקא מטהרת לה מראשון אלא אמר רבא [ו]לחוש חוששת מימנא לא ממניא אלא לשני מאי קמ"ל [ז]* דאין מקצת שליא בלא ולד תנינא [ח]שליא שיצתה מקצתה [ט]אסורה באכילה סימן ולד בבהמה אי ממתני' הוה אמינא דיש

יביא עדים שנטרפה באונס. ומיהו דוקא בפרק המומנין (ב"מ פג.) אין רואה הא [י] רואה יכיל עדים שנטרפה ופטור דמשמעות דוכתין מיכא דמיירי ב**יביא ארודה לב"ד**. פי' שמתה נגח ברכה ואית דגרס עדורה כמו אחת מהנה לו נעדרה (ישעיה לד) ובקונטרס גריס עדורה כמו יחכל עד:

בשאלתות דרב אחאי [יא] **גרי' אמר שמואל אמר** לי אבא ולא כפ"ה דפירש דמנהג דיינין כך הוא:

אין שמין לא לגנב ולא לגזלן. פ"ה אין שמין הנבילה והטבריס לבעלים שיחזיר הגנב הפחת אלא יכלים בהמה אלימה וכליס מעוליס והטבריס אלו ואע"ג דקיימא לן יכיד לרבות שור בכף ככף ואפי' קונין גנב וגזלן שאני משום דכתיב אשר גזל כעין שגזל הלכך לריך להחזיר הגזילה או דמיה ולא קונין וכן משמע בירושלמי מעין שמין אין שמין לא לגנב ולא לגזלן אלא לנזקין אבל לא אבא מודה לי איבעיא להו ה"ק אף לשואל שמין ואבא מודה לי או דלמא ה"ק ואני אומר אף לשואל אין שמין ואבא מודה לי ת"ש דההוא גברא דשאיל נרגא מחבריה תברה אתא לקמיה דרב א"ל זיל שלים ליה נרגא מעליא ש"מ אין שמין אדרבה מדאמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב דינא הכי ושתיק ש"מ שמין איתמר אמר עולא א"ר אלעזר שמין לגנב ולגזלן רב פפי אמר אין שמין והלכתא אין שמין לא לגנב ולא לגזלן אבל לשואל שמין כדרב כהנא ורב אסי ואמר עולא א"ר אלעזר שליא שיצתה מקצתה ביום ראשון ומקצתה ביום שני מונין לה מן הראשון א"ל רבא מה דעתך לחומרא חומרא דאתי לידי קולא הוא דקא מטהרת לה מראשון אלא אמר רבא לחוש חוששת מימנא לא ממניא אלא לשני מאי קמ"ל * דאין מקצת שליא בלא ולד תנינא שליא שיצתה מקצתה אסורה באכילה סימן ולד בבהמה אי ממתני' הוה אמינא

דאין מקצת שליא בלא ולד. וא"ת לר"מ דלמר מוסגין משום דאין מקצת שליא בלא ולד אפי' בבהמה אין שליא בלא ולד ולא היתה מוסגת ה"ד אי בהכ"ר אפי' כאדם מטהרי ואי בהכ"י אפי' בשפק שפיקא נמי טמא דהא תנן (טהרות פ"ו מ"ד) כל שפיקות שאתה יכול להכשות בהכ"י אפי' שפק שפיקא

טמא וי"ל דשמעתין מיירי לענין לאוסרה לנעלה:

שליא שיצתה מקצתה אסורה באכילה. פי' אסורה אפי' מה שבפנים דשמח בחותו מקצת שליא יצא רחמו של ולד והוי כולו כילוד ולא קיימן היה כל בבהמה מאכלו לאם ים מקצת שליא בלא ולד היה לנו להתיר מטעם ס"ס מימה דסוגיא דהכא מוכח דשרי ר' אלעזר בשליא שיצתה מקצתה אי הוי ס"ס באכילה ובפוף בהמה המקשה (חולין עז:) משמע דאפילו בס"ס אסר רבי אלעזר דעל הך משנה דשליא שיצתה מקצתה קאמר ר' אלעזר לא שנו אלא בשאינו קשורה בולד אבל קשורה בולד אין מוסגין לולד אחר ובשאין קשורה ע"כ לא הוי אלא ס"ס כדקתני בברייתא דקתני התם שמא נימוח שפיר של שליא הוי ו"כ כשאין קשורה תשתרי דשמא אין אם יש ולד אחר אפי' אם אין ולד אחר שמא לא יצא רובו וי"ל בברייתא דקתני התם שמא רוב מיירי בשליא של אחר הולד ור' אלעזר מיירי בשליא שקושר הולד דודאי יש אם ולד אחר כשאין קשורה הא כדאמרינן בהמפלת (נדה דף כו:) אלא אמרינן תולין את השליא בולד אלא אי אפשר דלא מיתסר בס"ס גזירה מקצת אטו כולה כדאמרינן בשמעתין **בסימן** ולד **באשה [בך] סימן** ולד **בבהמה.** וא"ת ואמאי תולה בהמה בשאר בהמה ומתני' לא מיירי אלא בשאר בהמה ויש לומר משום דבשאר בהמה שפיר שהוא סימן ולד בשאר בהמה כדתנן בהלוקח (בכורות דף יט:) סימן ולד בבהמה שליא ובשאר

שליא בלא ולד, תנינא בפ' בהמה שהיא מקשה לילד שליא שיצאת מקצתה אסורה באכילה כסימן הולד באשה כך סימן הולד בבהמה. פי' השליא סימן ולד היא בין בזו בין בזו. ודחי' אי ממתני' הוה אמינא

ופטור. דשומר שכר פטור בגנוסין כדכתיב ביה ומת או נשבר או נשבה אין רואה שבועה ה' תהיה בין שניהם (שמות כב): **יביא עדותה.** וגילה: **נ"ב.** לשומר כמה נשבה אין רואה שבועה ה' תהיה בין שניהם (שמות כב): **יביא עדותה.** וגילה: **נ"ב.** לשומר כמה נגנב או נאבד ישלם לבעלים ואם נטרף יביאנו עד יביאהו עד הטרף לא ישלם (שמות כב י